

Brumbacker, Byron (Lord), Carlino, Dittmar (de), Finstedt, Fels (aîné), Forti, Johansen, Johann, Klempe, Knoeffel, Koche, Lubtow (de), Meissel, Meyer, Normann (Comte Charles), Rasieri, Riedesel (Baron de), Rosner, Sassen (de), Schepphahn, Scheitz, Stizelberger, Spittler, Weigand, Winterholles. — *Μύτικας (Ρού-*

σένας μόλις και μετά κόπου ἀντείχεν παρὰ τοὺς βράχους τῆς Ἑλβετίας. Οἱ Ἰακωβῖνοι ἀνέκτων τὸ θράσος των, ἐνῶ ἡ Βανδέα ἐξηγείρετο.

«Ἡ οἰκογένεια τοῦ στρατηγοῦ Βοναπάρτου, ἔχουσα συγγενεὶς και φίλους ἐν Γενουῇ, ἐν Λιβόρνῳ και ἐν Κορσικῇ, διωργάνωσε εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἀναποκρίσεων ὅπως ἐπικοινωνῆ μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ στρατοῦ, καταστήσῃ δὲ αὐτὸν ἐνήμερον περὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ καταστάσεως και τὸν πείσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους, ὅπως τακτοποιήσῃ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους.

» Ἡ τοιαύτη ἀποστολὴ ἦτο και δυσχερὴς και και ἐπικίνδυνος. Ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο ἐμπειρὸς τις ναυτικός, γνωρίζων καλῶς τὴν Μεσόγειον, ἱκανὸς ν' ἀποφεύγῃ τὰ περιπολοῦντα τουρκικὰ και ἀγγλικὰ πλοῖα, ἔλλοχῶντα ἰδίως παρὰ τὸ Ταίναρον και τὸν Μαλέαν, διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ κινδυνῶδες αὐτὸ ἔργον εὐσυνειδήτως και νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον ἀμέσου ἀπαγχονισμοῦ.

» Ἐν τούτοις ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ εὐρέθη ἐν Μασσαλίᾳ, ἣτις εἶχε καταστῆ τὸ κέντρον ζωηρᾶς μετὰ τῆς Ἀνατολῆς ἐμπορικῆς συγκοινωνίας. Ἦτο δὲ αὐτὸς Ἕλλην τις ναυτικός, ὀνόματι Σωτήριος Βούρβαχης, ὅστις χάρις εἰς τὰ συχνὰ του εἰς Μασαλίαν ταξίδια, εἶχε σχετισθῆ μετὰ τοῦ Ἰωσήφ Βοναπάρτου, νυμφευθέντος τὴν 1 Αὐγούστου 1794 τὴν δεσποινίδα Μαρίαν Ἰουλίαν Κλαρὺ, θυγατέρα πλουσίου μεγαλεμπόρου τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ τῶν Ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ.

» Ὁ θαρραλέος ναυτικός εἶχε γεννηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κεφαλληνίας (τὸ Ἀργοστόλιον), τῆς μεγαλειτέρας τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἀπῆλθεν ἀδιστακτικῶς ἐπιβαίνων μικροῦ πλοίου, ἐπίτηδες ναυλωθέντος, ἀπεπλευσεν ὑπὸ οὐδετέραν σημαίαν, διευθυνόμενος εἰς Βηρυττόν, διὰ νὰ παραπλήρῃ ἐκεῖ τὰ παράλια τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἔτοιμος ὢν νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν περιπολούντων ἀγγλικῶν πλοίων, και ἔτοιμος ἐπίσης νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἦτο κομιστής, ἐσφραγισμένα και κλεισμένα ἐντὸς περιτυλίγματος μολυβδίνου. Διέπλευσε τὴν Μεσόγειον καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μήκος, ἐξέφυγε τοὺς στρατολογουμένους ὑπὸ τῶν Τούρκων πειρατᾶς, ἔφθασεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀνεμποδίστως και ἠτύχησε νὰ ἐκκληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν του μετὰ θάρρους, ψυχραιμίας και δεξιότητος ἀξίων παντὸς ἐπαίνου.

» Ὁ ἀνὴρ αὐτὸς ἦτο ὁ πάππος τοῦ μέλλοντος ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς τῆς δευτέρας Αὐτοκρατορίας.

» Μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς δι' ἣς προσεκαλεῖτο ὁ ἀρχιστρατήγου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ στρατοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Γαλλίαν, ὁ Βοναπάρτης προέβλεπε ἡ εἰς τὴν δέουσαν προετοιμασίαν, και ἀναχωρήσας ἐξ Ἀλεξάνδρειας τὴν 28 Ἰουλίου 1799, ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους τὴν 16 Ὀκτωβρίου.

» Μετὰ τρία ἔτη ὁ Ἰωσήφ Βοναπάρτης ἔγραψε τὴν 1 Μαΐου 1802 πρὸς τὸν Ταλλεράνδον, συνιστῶν εἰς αὐτὸν «τὸν πολίτην Βούρβαχην» περὶ τοῦ ὅπου ἔσθ

